

clar...

JOCUL ACTORILOR. — Actorii care au interpretat piesa au știut, fără porniri țiñoase spre vețetism, să constituie un ansamblu omogen și, în general, mulțumitor. Desigur că cele patru tinere actrițe care au avut de interpretat greaua scenă de isterie colectivă, au eșuat în acest punct. Dar Natalia Arsenie-Macri în perversa Abigail Williams și Tatiana Popa în timorata Mary Warren s-au dovedit nu o dată la înălțimea unor roluri foarte dificile, cu registre foarte variate, pentru a căror interpretare merită laude.

(Radu Popescu, în cronică la Văjitoarele din Salem — Teatrul „C. Nottara”. „România Liberă”, nr. 3748.)

COORDONATELE PIESEI. — ...construită pe o acțiune extrem de redusă, pe o mișcare scenică minimă, piesa alcătuită din dialoguri vii, cu un miez bogat, pline în același timp de umor și căldură, reușește să înfățișeze personaje bine conturate, situații caracteristice epocii, frământări adânci.

(G. Lăzăroiu, în cronică la Take, Ianke și Cadir — Teatrul de Stat Sibiu. „Flacăra Sibiului”, nr. 2666.)

...obscur

CURAT ATRIBUTE ALE TINEREȚII. — E greu să fii obiectiv în sensul cerut de obligațiile cronicarului față de spectacolul de teatru. Dar dacă adăugăm atributele tinereții (incă!!) cronicarului mulțumit de spectacol, la faptul că autorul e tânăr și debutează cu o piesă reușită din multe puncte de vedere, că

regizorul e de asemenea tânăr, dovedind inteligență și talent în piesa cu care debutează, personajele și interpreții sint tineri (unii pășind pentru prima oară pe scenă) — atunci poți să fii subiectiv fără teamă. Bilanțul este un impuls care nu poate fi decit util pentru viitor.

(M. L., în cronică la Zia-riștii — Teatrul de Stat Bacău. „Steagul Roșu”, Bacău, nr. 1188.)

SUCESUL COBORIRII. — Tocmai în aceasta constau meritele tov. Ioana Baciuc, interpreta Măsei, care joacă frumos, își pune la contribuție întregul talent și reușește să se coboare cu succes la comportarea fetei de 15 ani.

(Ioil Virgil, în Articolul scris pentru ziarul „Steagul roșu”, Bacău, nr. 741.)

UN ABURIT. — Spectacolul de satiră și umor „Pe trei lungimi de undă” trece prin aburii caustici ai criticii, conducerea I.G.L. care neglijează calitatea reparațiilor, unele năravuri ale „sportivilor” din tribunele stadionului etc.

(I. Priponescu, în cronică la Pe trei lungimi de undă — Teatrul de Stat Birlad. „Steagul roșu”, Birlad, nr. 736.)

LOCUL II: ACTORII. — Piesa lui Miller e o dramă cu conflicte puternice și cu caractere tari, dar este mai ales o piesă de atmosferă. E deci în primul rînd o piesă pentru regizor și scenograf și abia în al doilea rînd pentru actori.

(Sanda Faur, în cronică la Văjitoarele din Salem — Teatrul „C. Nottara”. „Steagul roșu”, București, nr. 825.)

SE NON E VERO... — ...în convorbirea cu I. A. Zavadski... aflăm că s-a stat de vorbă cu dramaturgul sovietic pe cînd acesta își petrecea concediul la Sinaia...

(Lector, în Materiale „patinate”. „România liberă”, nr. 3774.)